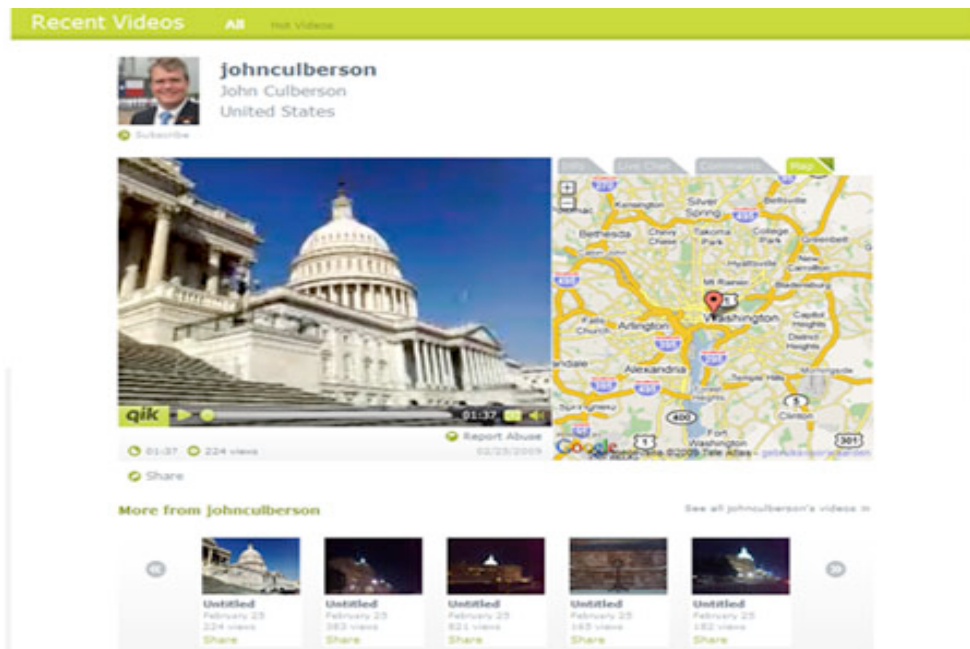

Keizersgracht 174
 Postbus 2960
 1000 CZ Amsterdam
 t +31 (0)20 575 67 20
 f +31 (0)20 575 67 21
 www.kennisland.nl

Qik-e-boe!

Qik, Twitter en overheidsreglementen

Door: Sanderijn Cels

April 2009

"I'm broadcasting live from the middle of Independence Avenue," kondigt John Culberson aan. Hij doet deze mededeling op 24 februari, de dag waarop president Obama zijn eerste toespraak voor het Congres houdt. Dat is een groots en gewichtig festijn waar Culberson bij aanwezig is. Hij is te volgen via *live streaming video* op Qik.com, een website waarop je video's van mobiele telefoons kan volgen.

Culberson richt na de mededeling zijn telefooncamera op drie politiemannen die buiten langs de route staan en hij vraagt of zij zichzelf willen identificeren. De drie lijken de aandacht niet erg op prijs te stellen. Culberson vraagt daarna wanneer de presidentiële stoet langsrijdt en uit welke richting die komt. "*That's classified*," antwoordt een van de agenten. Culberson gaat vervolgens het gebouw binnen waar de toespraak gehouden zal worden en volgt met zijn telefooncamera wat er om hem heen gebeurt. Erg veel bijzonder is dat niet, hij loopt de trap op naar de zaal en hij lijkt wat vreemde blikken te krijgen. Zijn commentaar bij de beelden die hij uitzendt, luidt: "*I think that officer is carrying a fully automatic weapon ... I suspect there's a James Bond type or two around this building, probably up there in the Capitol dome.*"

Op eerste gezicht lijkt dit een doodgewone uitzending van een of andere journalist die de poespas rondom de speech van Obama volgt. Maar het zit net even anders. John Culberson is geen journalist. Hij is lid van het Huis van Afgevaardigden en wel de volksvertegenwoordiger van het zevende district van de staat Texas. Culberson mag rondlopen in regeringsgebouwen die voor de pers gesloten blijven. En het lijkt zijn missie om, als het maar even kan, daar met zijn mobiele telefoon met supercamera en 8 gigabyte geheugen rond te zwaaien. Op de 'zendstand'.

Voorgeschiedenis

Het was bij lange na niet de eerste keer dat Culberson in de weer was met live video streaming. Hij hield eerder interviews met zijn collega Congres-leden tijdens de debatten en hij hield de buitenwereld op de hoogte van interne discussies met tekst- en videoberichten. Hij is een van de eerste Congres-leden die met *tweeten* en met zijn eigen Qik-kanaal begon, ondanks het feit dat de toenmalige Huis-regels hem dit eigenlijk verboden.

Zijn mediagebruik levert hem regelmatig ruzie op met collega's. Culberson kwam bijvoorbeeld in conflict met een Democraat in de zomer van 2008. Die had een voorstel gedaan om het posten van video's door Congres-leden op commerciële sites te verbieden. "*I wouldn't want my stuff appearing next to an ad for John McCain,*" luidde diens toelichting op dit standpunt. Culberson trok stevig van leer tegen deze beperking. Die was onzinnig, vond hij, want als je als Congres-lid je uitspraken terugleest in de krant, dan staat daar ook gewoon een advertentie naast. Dat is toch precies hetzelfde? Hij trachtte de man in kwestie live te 'interviewen' in de wandelgangen met de camera van zijn mobiele telefoon in de aanslag. Dat lukte niet. (Zijn slachtoffer scheen zich nogal in de hoek gedreven te hebben gevoeld.)

Botsing

Is dit bravoure van een wilde Republikein uit het Zuiden? Ja en nee: bravoure heeft Culberson zeker, maar er is meer aan de hand. "*These new tools truly have the power to put We the People in every room in Washington, D.C.,*" zegt hij. Ofwel: dankzij de nieuwste mobiele toestellen en toepassingen wordt het mogelijk om het volk nauwer te betrekken bij democratische besluitvormingsprocessen. Met hun neus erbovenop zelfs. Culberson is een volkvertegenwoordiger die door ideologische motieven is gedreven en vurig gelooft in de openbaarmaking van overheidsaangelegenheden. Dat verschuift volgens hem de macht naar waar die volgens de Amerikaanse grondwet moet zijn: in handen van 'We, the people' - conform de aanhef van de constitutie.

Deze opvatting botste tot voor kort stevig met de reglementen voor mediagebruik van Congres-leden. Het was onder meer verboden om materiaal op hun website te zetten waarop geadverteerd werd. Dus mochten ze eigenlijk geen video's van YouTube gebruiken, want daar zat soms een korte reclameboodschap in. Ook mochten ze eigenlijk geen eigen MySpace-pagina onderhouden, want daarop werd geadverteerd. Idee erachter was dat belastinggeld niet voor dit soort activiteiten bedoeld was. Talloze politici, waaronder Culberson, omzeilden deze regels in praktijk al dagelijks; ze werden allang niet meer gehandhaafd.

In het najaar van 2008 werden de regels herzien. Daar ging echter wel een discussie aan vooraf. Er werd een voorstel overwogen om een speciaal comité in te stellen dat een lijst websites zou aanleggen die wel of niet gebruikt zouden mogen worden. Sites met ongewenste reclame erop bijvoorbeeld zouden zo vermeden kunnen worden. Wie de VS een beetje beter kent, weet waar het hier om gaat: pornoreclame. De Amerikaanse politiek is als broertje dood voor porno. Zeker als het meisje op de foto 13 jaar lijkt. Men is in staat om bijzonder omslachtige procedures in het leven te roepen en complete omwegen in het institutionele landschap aan te leggen om daar verre van te blijven.

Met dit voorstel werd niet ingestemd, tot genoegen van Culberson overigens. Er werden uiteindelijk nieuwe regels opgesteld waarin bepaald werd dat:

- Congres-leden materiaal op sites en kanalen mogen posten buiten het domein .gov (d.w.z. de verzameling websites met de extensie .gov in de url)
- dit alleen mag als het om officiële, werk gerelateerde berichten gaat, niet als het om persoonlijke, commerciële of aan campagnes gerelateerde zaken gaat
- Congres-leden op hun officiële websites mogen linken naar websites van derden, maar bezoekers moeten er wel op gewezen worden dat ze het .gov-domein verlaten
- deze websites geen informatie mogen verzamelen die op personen te herleiden is
- Congres-leden vrij zijn in hun keuze om links aan te leggen op hun website, maar dat een comité een lijst zal aanleggen met voorkeursites - een zogenaamde *approved list*
- de sites die op deze lijst staan desgewenst alle informatie moeten overleggen die het comité bij ze opvraagt

Deze veranderingen hebben er overigens toe geleid dat YouTube en het Congres de handen ineen sloegen. In begin 2009 zijn twee speciale YouTube-kanalen gestart, een voor het Huis en een voor de Senaat. Daarop vind je aparte filmpjes en kanalen van individuele Congres-leden, clips van hoorzittingen en debatten, plus, naar eigen zeggen, *behind-the-scenes footage from Capitol Hill*. Maar die zijn een heel stuk braver dan wat Culberson zo af en toe naar buiten brengt...

Toekomst

Het lijken lollige aangelegenheden, die relletjes rond Culberson. Maar zijn optreden zet toch te denken. We zijn anno 2009 net gewend geraakt aan het fenomeen 'burgerjournalist'. Door de razendsnelle ontwikkeling van mobiele apparaten en webtoepassingen is de strakke rollenscheiding tussen de officiële journalist en de burger-toehoorder opgeheven. Je moet als politicus tegenwoordig overal op je woorden passen, ook in kleine kring waar geen pers aanwezig is. Er kunnen altijd bloggers zijn die met minuscule opnameapparaatjes *off the record* uitspraken van politici opvangen en online zetten.

Culberson is een voorbeeld van een nieuwe vermenging van rollen, namelijk die van politicus en journalist. De scheiding tussen die twee functies wordt door zijn optreden vervaagd. Culbersons gedrag is praktisch niet te onderscheiden van die van een hongerige persmusketier, zij het dat hij door ideologie wordt gedreven. Hij loopt nu weliswaar voor de troepen uit, maar het is zeker niet ondenkbaar

dat hij een nieuwe trend inluidt.

Stel je voor dat hij een navolger krijgt in Den Haag die, net als hij fanatiek tekeer gaat? In geval van minister Verhagen, die brutaal vanuit de Trêves-zaal had getweet, kon premier en partijgenoot Balkenende het nog wel af met een reprimande. Maar stel dat het om een Kamerlid gaat dat zich niets laat welgevallen van een berisping van bijvoorbeeld de Kamervoorzitter? En wat te doen als hij of zij deze reprimande succesvol weet te spinnen als ‘censuur’?

En stel je voor dat dit Kamerlid de enige niet is? Stel dat er in Nederland een populaire partij toetreedt tot het parlement met als doeleinde te openbaren ‘hoe het er werkelijk aan toe gaat in Den Haag’? Eén *enfant terrible* valt nog wel te boven te komen, maar als het er meer worden die allemaal permanent hun mobiele cameraatjes hebben aanstaan achter de schermen, kunnen er problemen ontstaan. Wellicht wordt het dan tijd om de ‘huisregels’ in Den Haag eens goed tegen het licht te houden.

Extra informatie

Links:

- Het Qik-kanaal van Culberson, te zien op pagina 1:
<http://qik.com/johnculberson>
- Een smakelijk artikel over de Twitter-ruzie van Culberson met zijn Democratische collega Capuano in ‘The New York Times’:
http://www.nytimes.com/2008/07/13/washington/13cong.html?_r=3&partner=rssuserland&emc=rss&pagewanted=all
- Lijst met alle medewerkers en instanties van de Amerikaanse overheid die van Twitter gebruik maken, inclusief links naar hun webpagina’s:
<http://twitter.pbwiki.com/USGovernment>
- Webpagina met alle Tweets van de leden vanuit het Congres, elke tien minuten geupdate:
<http://sunlightfoundation.com/capitoltweets/>
- YouTube’s speciale kanaal voor het Huis van Afgevaardigden:
<http://www.youtube.com/househub>
- YouTube’s speciale kanaal voor de Senaat:
<http://www.youtube.com/senatehub>
- Interview met John Culberson, naar aanleiding van de affaire-Capuano (waarin ook onderstaand tekstfragment te vinden is):
<http://news.oreilly.com/2008/07/audio-rep-culberson-on-twitter.html>

Fragment uit een interview met John Culberson (juli 2008):

TO: In terms of your use of Qik, has anyone [e.g. from Congress, SC] ever said 'Listen, I just don't want to be recorded, turn it off.'?

JC: Sure.

TO: Who and where and when?

JC: Heh heh heh... Well I've already told the New York Times this, so, my friend Mike Capuano, who is a good man, with a good heart and good intentions, who represents Boston, he's a member of the Franking Committee, and he and I are genuinely good friends. I like him, and we get along very well. The other day when I first approached him on this and we discussed this, and I told him first of all, Mike -- you know I couldn't find him on the House floor, what was it Tuesday when all this first blew up, and I wanted to talk to him before I, you know, launched on Twitter, -- I told him I wouldn't launch on him again until I talked to him first, and that's just the fair thing to do as a friend. (...)

I uh, I said you know, Mike, the solution to this is to treat the new medium as we do old medium. There's no way to regulate the new medium, uh, you're going to have about as much success as King Canute of the Vikings did when he had his soldiers to place his throne at the edge of the waves of the beach and he tried to order the tide not to come in. You just can't regulate it. It's like regulating the wind. And he fundamentally agrees. And I said, well Mike, I know you and I are on the same page on this, and I said I got my Qik camera right here, let's go out on the porch and let's do an interview. He just wasn't ready yet.

He said I just don't, I don't want to go on the record yet. And I don't -- that's his, he's the Chairman and I know we'll talk about this in due time. Um... and I've had others say that they didn't want to do it, but there's no reason other than that one and I know Mike is ok with me talking about it, because I defend his right to wait until he's ready to talk about it.

(...)

TO: What equipment do you use to Twitter and Qik?

(...)

JC: So I'm using both, I'm using both the computer desktop, and I'm also Twittering using a blackberry, a campaign blackberry, the uh Federal Blackberry, and I do the Qik videos, I have either a Nokia 95 8 gig phone that does the high resolution streaming video. Uh, but I'm not sure yet, House Franking does not know what to do with me. They're not sure how to categorize me. My wife says she doesn't know what to do with me."